ECLI:LV:RIRT:2021:0125.C33336020.3.S

Lieta Nr. C33336020
C-0875-21/24

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2021. gada 25. janvārī

Rīgas rajona tiesa
tiesnese Ilze Freimane
rakstveida procesā izskatīja civillietu SIA "Intrum Latvia" prasībā pret /pers. A/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] SIA "Intrum Latvia" 2020. gada 23. aprīlī cēla tiesā prasību pret /pers. A/ par parāda piedziņu, kurā lūdz piedzīt no atbildētājas aizdevuma summas parādu 2767,53 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus 681,58 *euro*, aizdevuma līguma administrēšanas maksu 22,50 *euro*, līgumsodu 172,26 *euro*, likumiskos procentus 182,66 *euro*, parāda piedziņas izdevumus 17 *euro*, samaksāto valsts nodevu 388,38 *euro*, ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 5,37 *euro* un ar brīdinājuma izskatīšanu saistītos izdevumus 5,44 *euro*, kā arī noteikt prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus.

Prasība pamatota ar šādiem argumentiem.

[1.1] Starp Bigbank AS Latvijas filiāli un atbildētāju 2017. gada 8. novembrī noslēgts aizdevuma līgums Nr. 17415577/10IA (turpmāk – Aizdevuma līgums), saskaņā ar ko atbildētājai izsniegts aizdevums 2900 *euro*, savukārt atbildētāja apņēmās atmaksāt aizdevumu, procentus par aizdevuma lietošanu un citus maksājumus Aizdevuma līguma maksājumu grafikā noteiktajā kārtībā.

[1.2] Atbildētāja neveica aizdevuma un citu no Aizdevuma līguma izrietošo maksājumu atmaksu maksājumu grafikā noteiktajā kārtībā.

Atbildētājas maksājumu kavējums pārsniedza 30 dienas, tāpēc aizdevējs 2019. gada 14. martā saskaņā ar Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 2. punktu vienpusēji atkāpās no Aizdevuma līguma, pieprasot tūlītēju parāda atmaksu.

[1.3] Bigbank AS Latvijas filiāle kā cedents un prasītāja kā cesionārs 2017. gada 15. decembrī noslēdza cesijas līgumu, saskaņā ar ko prasītāja ieguva prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no Aizdevuma līguma saistībām, ar visām blakus tiesībām un nākotnes prasījumiem.

[1.4] Neatmaksātā aizdevuma pamatsumma prasības celšanas dienā ir 2767,53 *euro*. Aizdevuma lietošanas procentu parāds par laiku no 2018. gada 16. jūnija līdz 2019. gada 14. martam ir 681,58 *euro*. Aizdevuma līguma administrēšanas maksa ir 22,50 *euro*.

Kā to paredz Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 4. punkts, par maksājumu kavējumu prasītāja aprēķinājusi līgumsodu 0,5 % apmērā no nokavētās maksājumu summas par katru kavējuma dienu laika posmā no 2018. gada 16. jūnija līdz 2019. gada 14. martam, kas kopsummā veido 172,26 *euro*.

[1.5] Prasītāja par laiku no 2019. gada 15. marta līdz 2020. gada 14. aprīlim aprēķinājusi arī likumiskos 6 % gadā no neatmaksātā aizdevuma, kas kopsummā veido 182,66 *euro*.

[1.6] Atbildētājai ir pienākums atlīdzināt prasītājai radušos parāda atgūšanas izdevumus 17 *euro* apmērā, jo pirms prasības celšanas tiesā atbildētāja Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma ietvaros ir aicināta labprātīgi nokārtot savas saistības.

[1.7] Pirms prasības celšanas tiesā prasītāja ir vērsusies pret atbildētāju par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā saskaņā ar Civilprocesa likuma 50.[1] nodaļas normām. Tā kā saistība piespiedu izpildīšanai brīdinājuma kārtībā nodota netika, prasītājai atlīdzināmi ar brīdinājuma izsniegšanu saistītie izdevumi Civilprocesa likuma 41. pantā noteiktajā kārtībā.

[1.8] Prasība pamatota ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. pantu, Ministru kabineta 2013. gada 29. janvāra noteikumu Nr. 61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2. punktu, Civillikuma 1., 1587., 1589., 1716., 1717., 1720., 1753., 1756., 1759., 1798., 1801., 1805., 1806., 1811., 1828., 1832., 1835., 1934., 1943., 1946. pantu.

[2] Tiesā 2020.gada 28.maijā saņemts /pers. A/ rakstveida paskaidrojums, kurā atbildētāja norāda, ka prasību atzīst daļēji, nekonkretizējot, ne kādā daļā prasība tiek atzīta, ne norādot, kādi ir atbildētājas iebildumi pret celto prasību.

[3] Pamatojoties uz Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likuma 10. pantu, lieta noņemta no izskatīšanas mutvārdu procesā, nozīmējot lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2021. gada 25. janvārī un nosakot pusēm termiņu līdz 2021. gada 18. janvārim papildu paskaidrojumu un citu procesuālo lūgumu iesniegšanai.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmās daļas 4. punktu atzīstams, ka pusēm par lietas izskatīšanu rakstveida procesā ir paziņots, jo Civilprocesa likuma 56.[1] panta pirmajā daļā noteikts, ja tiesas dokumenti piegādāti šā likuma 56. pantā noteiktajā kārtībā, izņemot tā devītajā daļā paredzēto gadījumu, uzskatāms, ka personai ir paziņots par tiesas sēdes vai procesuālās darbības laiku un vietu vai par attiecīgā dokumenta saturu.

Līdz lietas izskatīšanai nekādi papildu paskaidrojumi vai lūgumi tiesā nav saņemti. Noraidījums tiesnesei nav pieteikts.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir apmierināma pilnīgi turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[4.1] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas parādu, kas izriet no Aizdevuma līguma.

Lietā nodibināts, ka 2017. gada 15. decembrī starp Bigbank AS Latvijas filiāli kā cesionāru un SIA "Lindorff Latvia" (pēc firmas maiņas – SIA "Intrum Latvia") kā cedentu noslēgts cesijas līgums Nr. 8.8.1.3./531, ar ko cedents pārdod un cesionārs iegādājas prasību portfeli saskaņā ar līguma nosacījumiem 12 mēnešu laikā no līguma parakstīšanas. Atbildētājai par prasījuma tiesību cesiju paziņots (*lietas 18. lapa*).

Cesijas līguma pielikuma Nr. 1 izraksts apstiprina, ka Bigbank AS Latvijas filiāle nodevusi prasītājai prasījuma tiesības pret atbildētāju, kas izriet no Aizdevuma līguma (*lietas 17. lapa*).

Civillikuma 1793. panta 3. punkts noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi. Savukārt Civillikuma 1798. pantā noteikts, ka par cesijas priekšmetu var būt visādi prasījumi, vienalga, vai tie izriet no līguma, vai no neatļautas darbības, starp tiem arī tādi, kuriem vēl nav iestājies termiņš, kā arī nosacīti un pat nākami, un nedroši.

Atbilstīgi Civillikuma 1800. pantam prasības cesija, ja par to nav citādi norunāts, atzīstama par paša tā prasījuma cesiju, kurš ir prasības priekšmets; bet uz cesionāru (1801. p.) pāriet tikai prasījuma tiesība, bet ne tā līgumiskā attiecība, no kuras šī tiesība izriet.

Civillikuma 1801. pantā noteikts, ka cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina. Saskaņā ar Civillikuma 1805. pantu cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Attiecīgi Civillikuma 1806. panta pirmā daļa paredz, ka cesionārs gan neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām, pat arī tad, ja tās būtu pamatotas uz personīgu labvēlību pret cedentu, ciktāl par tām nav tieši noteikts izņēmums no šā noteikuma.

Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītāja uz 2017. gada 15. decembra cesijas līguma pamata ieguvusi prasījuma tiesības pret atbildētāju.

[4.2] Lietā nav strīda par to, ka starp Bigbank AS Latvijas filiāli un atbildētāju 2017. gada 8. novembrī noslēgts aizdevuma līgums Nr. 17415577/10IA, saskaņā ar ko

atbildētājai izsniegts aizdevums 2900 *euro* patēriņa preču iegādei, noteikts līguma darbības termiņš līdz 2022. gada 15. novembrim ar gada procentu likmi 41,36 %. Tāpat līgumā noteikts, ka par līguma administrēšanu aizņēmējs ik mēnesi maksā 2,50 *euro*, savukārt komisijas maksa 145 *euro* par līguma noformēšanu tiek ieturēta no izsniedzamās aizdevuma summas (*lietas 11.–14. lapa*).

AS "SEB banka" paziņojums par maksājuma uzdevuma Nr. 307547 debetēšanu apstiprina, ka atbildētāja saņēmusi piešķirto aizdevuma summu (*lietas 15. lapa*).

Civillikuma 1589. pants noteic, ka vienpusēja atkāpšanās no līguma ir pielaižama tikai tad, kad tā pamatota ar paša līguma raksturu, vai kad to zināmos apstākļos atļauj likums, vai arī kad tāda tiesība bijusi noteikti pielīgta.

Atbilstīgi Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 2.1.1. apakšpunktam aizdevējs ir tiesīgs pirms termiņa vienpusēji atkāpties no līguma un pieprasīt tūlītēju parāda atmaksu no aizņēmēja gadījumā, ja aizņēmējs ir nokavējis no līguma izrietošās maksājuma saistības izpildi vairāk kā 30 dienas.

Saskaņā ar parāda aprēķinu atbildētāja pēdējo maksājumu nepilnā apmērā veikusi 2018. gada maijā. Turpmākie maksājumi nav veikti (*lietas 10. lapa*). Atbildētājai vāirākkārtīgi atgādināts par parāda apmēru un saistību izpildes nepieciešamību (*lietas 18.–19. lapa*). No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja 2019. gada 14. martā vienpusēji atkāpusies no Aizdevuma līguma.

Atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, ka veikusi aizdevuma atmaksu atbilstoši Aizdevuma līguma atmaksas grafikam. Tāpat atbildētāja nav iesniegusi tiesā pamatotus iebildumus par nesamaksātās aizdevuma pamatsummas apmēru.

Ņemot vērā prasības pieteikumā minētos argumentus un iesniegtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasītāja pamatoti izmantojusi tiesības vienpusēji atkāpties no Aizdevuma līguma, pieprasot nekavējošu aizdevuma pamatsummas, procentu un līgumsoda samaksu.

Ņemot vērā, ka pierādītas prasītājas prasījuma tiesības pret atbildētāju, tiesa atzīst, ka atbilstīgi Civillikuma 1943. pantam no atbildētājas piedzenams nesamaksātais aizdevums 2767,53 *euro*.

Tāpat no atbildētājas atbilstīgi Civillikuma 1587. pantā noteiktajam piedzenama Aizdevuma līgumā pielīgtā, bet nesamaksātā līguma administrēšanas maksa 22,50 *euro*, kas aprēķināta par laiku no 2018. gada 16. maija līdz 2019. gada 14. martam.

[4.3] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas aizdevuma lietošanas procentus.

Civillikuma 1753. pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844. p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1756. pantu pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu. Savukārt Civillikuma 1757. pants paredz, ka, nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs.

Noslēdzot Aizdevuma līgumu, atbildētāja apņēmās aizdevējam maksāt aizdevuma lietošanas procentus. Gada procentu likme līgumā noteikta 41,36 %.

Civillikuma 1946. panta pirmajā daļā noteikts, ka procenti par aizdevumu dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Saskaņā ar Aizdevuma līguma maksājumu grafiku aizdevuma, līguma administrēšanas maksas un procentu atmaksa atbildētājai bija jāveic katru mēnesi laika posmā no 2017. gada novembra līdz 2022. gada novembrim 98,11 *euro*, ar pirmo maksājumu 2017.gada 15. novembrī 9,99 *euro* (tikai procentu maksājums) un pēdējo maksājumu 2022. gada 15. novembrī 98,54 *euro*.

Ar prasības pieteikumam pievienoto parāda aprēķinu apstiprinās, ka prasītāja aprēķinājusi procentus par aizdevuma lietošanas atvēlējumu 681,58 *euro* par laika posmu no 2018. gada 17. aprīļa līdz 2019. gada 14. martam. Tiesa konstatējusi saistību neizpildi no atbildētājas puses, līdz ar to no atbildētājas prasītājas labā piedzenami aprēķinātie procenti. Tiesai nav pamata apšaubīt parāda aprēķinu, jo aizdevuma lietošanas atvēlējuma procenti aprēķināti līdz laikam, kad prasītāja vienpusēji atkāpās no aizdevuma līguma. Turklāt atbildētāja nav iesniegusi tiesā pamatotus iebildumus par procentu parāda aprēķinu.

[4.4] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas līgumsodu.

Civillikuma 1716. pants noteic, ka līgumsods ir pamet̄ums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību neizpildi vispār, nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā). Līgumsods par saistību neizpildi vispār ir konkrēti noteikta naudas summa vai cita mantiska vērtība, kuru nedrīkst noteikt vairākkārtīgu (atkārtotu) vai pieaugošu maksājumu vai devumu veidā. Līgumsods par saistību nepienācīgu izpildi vai neizpildīšanu īstā laikā (termiņā) var tikt noteikts pieaugošs, taču kopumā ne vairāk par 10 procentiem no pamatparāda vai galvenās saistības apmērā.

Saskaņā ar Civillikuma 1717. pantu līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas, taču tam jābūt samērīgam un atbilstošam godīgai darījumu praksei.

Atbilstīgi Aizdevuma līguma vispārējo noteikumu 4.1. apakšpunktam no līguma izrietošo maksājumu kavējuma gadījumā aizņēmējs maksā aizdevējam līgumsodu 0,5 % apmērā no nokavētā/to maksājumu summas par katru kavējuma dienu. Līgumsods tiek aprēķināts par faktisko dienu skaitu mēnesī, tā aprēķināšana tiek pārtraukta pilnīgas parāda atmaksas dienā.

Prasītāja ir pierādījusi no Aizdevuma līguma izrietošo saistību izpildes nokavējumu, līdz ar to ir pamats līgumsoda piemērošanai. Tāpēc no atbildētājas prasītājas labā piedzenams līgumsods 172,26 *euro* par laika posmu no 2018. gada 16. jūnija līdz 2019. gada 14. martam.

Izvērtējot pieprasītā līgumsoda apmēru attiecībā pret pamatparādu, tiesa neatzīst to par pārmērīgi lielu un netaisnīgu attiecībā pret atbildētāju kā patērētāju. Tā kā pieļauts ilgstošs maksājumu kavējums, nav pamata līgumsoda samazināšanai vai parādnieces atsvabināšanai no pienākuma to maksāt atbilstoši Civillikuma 1724.[1] panta nosacījumiem.

[4.5] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas arī likumiskos nokavējuma procentus, kas aprēķināti par laiku pēc vienpusējas atkāpšanās no Aizdevuma līguma līdz prasības pieteikuma par parāda piedziņu sastādīšanai.

Saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu.

Civillikuma 1765. panta pirmā daļa paredz, ka gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā. Saskaņā ar minētā panta ceturto daļu likumiskie nokavējuma procenti ir aprēķināmi tikai no paša kapitāla jeb neatmaksātā pamatparāda summas. Ja noliktajā termiņā nesamaksā procentus vismaz par gadu, tad pēc kreditora pieprasījuma par viņam pienākošos procentu summu aprēķina likumiskos procentus par minēto termiņu.

Atbilstīgi Civillikuma 1652. panta pirmās daļas 3. punktam parādnieka nokavējums ar visām tā sekām iestājas, kad viņš palaidis garām termiņu, kas nolikts izpildīšanai vai nu ar likumu, vai ar līgumu, vai pēc parašas.

Tiesa atzīst, ka atbildētājas pieļautais saistību izpildes nokavējums ir pamats apmierināt arī prasību daļā par likumisko nokavējuma procentu 182,66 *euro* piedziņu par laika posmu no 2019. gada 15. marta līdz 2020. gada 14. aprīlim.

[4.6] Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas parāda atgūšanas izdevumus.

Saskaņā ar Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 5. panta pirmo daļu parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējs ir tiesīgs kreditora vārdā vai uzdevumā atgūt parādu, ja ir reģistrējies kā komersants vai profesionālās darbības veicējs un saņēmis speciālo atļauju (licenci) parāda atgūšanai.

Prasības pieteikumā norādīts, ka prasītāja ir parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēja un viņai radušies parāda atgūšanas izdevumi 17 *euro*.

No Patērētāju tiesību aizsardzības centra mājaslapā pieejamās publiskās informācijas ir redzams, ka prasītāja ir licencēta ārpustiesas parādu atgūšanas pakalpojumu sniedzēja.

Pamatojoties uz Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6. pantu un Ministru kabineta 2013. gada 29. janvāra noteikumu Nr. 61 "Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi" 2. punktu, arī prasība daļā par parāda atgūšanas izdevumu piedziņu apmierināma pilnīgi.

[4.7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. pantu sprieduma rezolutīvajā daļā norādāmas prasītājas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās parāda summas, ņemot vērā Civillikuma 1763. panta nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

[5] Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Pamatojoties uz minēto, no atbildētājas prasītājas labā piedzenami tās samaksātie tiesas izdevumi 393,75 *euro*, ko veido valsts nodeva 388,38 *euro* un ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu saistītie izdevumi 5,37 *euro*.

Prasītāja kā samaksātos tiesas izdevumus lūdz piedzīt no atbildētājas ar brīdinājuma izsniegšanu saistītos izdevumus 5,44 *euro* apmērā, kas radušies prasītājai, vēršoties pret atbildētāju par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā saskaņā ar Civilprocesa likuma 50.[1] nodaļas normām.

Prasītāja norāda, ka Vidzemes apgabaltiesa 2012. gada 3. maija spriedumā lietā Nr. CA0099-12/11 atzinusi, ka ar brīdinājuma izsniegšanu saistītie izdevumi saskaņā ar Civilprocesa likuma 33. panta otrās daļas 3. punktu ir atzīstami par tiesas izdevumiem, proti, ar lietas izskatīšanu saistītiem izdevumiem, kas prasītājam radušies, iesniedzot tiesā pieteikumu par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā, un tāpēc tie ir atlīdzināmi Civilprocesa likuma 41. panta kārtībā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 406.[6] panta trešo daļu pieteikuma atstāšana bez izskatīšanas nav šķērslis atkārtotai pieteikuma iesniegšanai par saistības piespiedu izpildīšanu brīdinājuma kārtībā vai prasības celšanai prasības tiesvedības kārtībā. Šajos gadījumos samaksātā valsts nodeva tiek ieskaitīta.

Atbilstīgi minētajam arī izskatāmajā civillietā tika ieskaitīta lietā Nr. 3-12/01377-19 samaksātā valsts nodeva 76,89 *euro*, kas attiecīgi piedzenama no atbildētājas.

Ar brīdinājuma izsniegšanu saistīto izdevumu 5,44 *euro* apmērā piedziņa nav pamatota, jo šie izdevumi ir tiesāšanās izdevumi, kas radušies Rīgas rajona tiesas lietvedībā esošā lietā Nr. 3-12/01377-19. Civilprocesa likums neparedz tiesas izdevumus, kas radušies vienā civilprocesā, piedzīt citā civilprocesā, ievērojot, ka jautājums par tiesu izdevumiem pieder procesuālām, bet ne materiālām tiesībām (*sk. V. Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga: Autora izdevums, 1933., 421. lpp.*).

Tiesa uzskata, ka prasītājas atsauce uz Vidzemes apgabaltiesas 2012. gada 3. maija spriedumu lietā Nr. CA0099-12/11 ir nepamatota, jo minētais spriedums neveido tiesai saistošu judikatūru.

[6] Ievērojot Civilprocesa likuma 204.[1] panta pirmās daļas nosacījumus, tiesa atzīst par pamatotu noteikt, ka spriedums atbildētājai labprātīgi izpildāms 10 dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Civilprocesa likuma 5. panta pirmo daļu, 8. panta pirmo daļu, 92.–97. pantu, 189.–193. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, SIA "Intrum Latvia", reģistrācijas numurs 40203088409, labā neatmaksāto aizdevumu 2767,53 *euro*, aizdevuma lietošanas procentus 681,58 *euro*, kas aprēķināti par laiku no 2018. gada 17. aprīļa līdz 2019. gada 14. martam, aizdevuma līguma administrēšanas maksu 22,50 *euro*, līgumsodu 172,26 *euro*, likumiskos procentus 182,66 *euro*, kas aprēķināti par laiku no 2019. gada 15. marta līdz 2020. gada 14. aprīlim, parāda piedziņas izdevumus 17 *euro* un tiesas izdevumus 393,75 *euro*, kopā piedzenot 4237,28 *euro* (četri tūkstoši divi simti trīsdesmit septiņi *euro* 28 centi).

Atzīt SIA "Intrum Latvia" tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. A/ likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās pamatparāda summas, ņemot vērā nosacījumu, ka procentu pieaugums apstājas, sasniedzot pamatkapitāla lielumu.

Noraidīt SIA "Intrum Latvia" lūgumu atlīdzināt ar brīdinājuma izsniegšanu saistītos izdevumus 5,44 *euro* apmērā.

Noteikt, ka tiesas spriedums izpildāms labprātīgi 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Samaksa SIA "Intrum Latvia", reģistrācijas numurs 40203088409, labprātīgi veicama Luminor Bank AS norēķinu kontā Nr. LV84NDEA0000081667899.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese I.Freimane